

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVI. évfolyam 12. szám

2022. december

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

Zsidókhöz írt levél 13:8

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” Józsué 24:15

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

November 28-án, **advent 1. vasárnapi** istentiszteletén igét hirdet:

Dr. Thalyné Kurdi Éva

2022. december 2-4-ig Adventi csendesnapok lesznek a pécsi metodista gyülekezetben. Téma: **Szabadulás megkötöttségeinkből**

2-án, pénteken 17 órakor: **Megkötöttségeink kialakulása**

3-án, szombaton 10 órakor: **Megkötöttségeink felismerése**

4-én, **Advent második** vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úrvacsorai istentisztelet lesz: **„Jön már Szabadítód”** (Ézsaiás 62,10)

11-én, **Advent harmadik** vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz, igehirdető: Schauermann Tamás

18-án, **Advent negyedik** vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz, igehirdető: Sztupkai Mihály

25-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **Karácsonyi istentisztelet** lesz

31-én, **Szilveszterkor** 17 órakor szilveszteri istentisztelet és szeretetvendégség lesz

Január 1-én, vasárnap 10 órakor **Szövetségmegújító istentisztelet** lesz

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsen, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Fogd meg a kezem, és vezesd a szívemet és értelmemet. Segíts, hogy elengedjem azokat a dolgokat, amelyek nem illenek a hitemhez, és ártalmasak rám, vagy másokra. Segíts meg kegyelmeddel!

J.A.Comenius

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

5. Parancsolat

Krisztushoz oda „vonzani”

„Gyermekek! Engedelmeskedjétek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. „Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.” Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyellemmel és intéssel.” Efézus 6:1-4

A szülők és gyerekek közti kapcsolatot is Krisztus szerint kell megélni. Pál itt azt feltételezi, hogy az apa és az anya meggyőződéses keresztények, és hogy ezáltal a gyermekek magatartása is Krisztus által nyer meghatározást. (Lásd I. Korintus 7:14). A gyermekek az „Úrban” tehát Krisztus kedvéért engedelmeskednek. Így fiatal éveikben begyakorolják azt, amit a keresztényeknek egész életükön keresztül tenniük kell: Istennek engedelmeskedni. Mindenesetre ezzel a gyermeki engedelmisség határát is leírja: Isten akaratának elsőbbsége van (Ap. csel. 5:29).

A szülők Krisztus szerint végezzék gyermekeik nevelését. „Keresztényi nevelésben” részesíteni azt jelenti, hogy: a gyermekeket Krisztushoz

„odavonzani”. (A német nyelvben lévő szójáték: nevelni-erziehen, vonzani-ziehen, a ford.) Ehhez meggyőző szavak szükségesek, mindenekelőtt jó példaadás, adott esetben megfelelő büntetés is.

E helyen az apák szólítottak meg, mert bibliai értelmezés szerint ők felelősek a családért, nem csak a hivatásukért és a „pénzkeresésért”. Egy „apák nélküli világban” erről nem szabad megfeledkezni! Az, hogy az apákat néha elkapja az indulat, bizonyára nem csak a régi időkben fordult elő...

Egyébként az a parancsolat, hogy „tiszteld apádat és anyádat” a felnőtt gyermekekre is - és nem utolsósorban - vonatkozik, megöregedett szülőkre való tekintettel.

ERNST WILHELM ERDLENBRUCH

6. Parancsolat

Isten érvényt szerez az igazságnak

I. Mózes 4-1-16

A történelem első gyilkosságának vallási motivációja volt. Hogy az volt-e a helyzet, hogy Káin az adandó első legjobb dolgot adta az áldozatában, Ábel ezzel szemben az elsőt és a legjobbat? Isten örül az egyik adománynak, és elveti a másikat - Káin nem tudja ezt megérteni. A mezelen irigység vak gyűlöletté alakul át. Isten figyelmeztet: „Káin vigyázz! Érzéseid határozzák meg az értelmedet, és cselekvésre ösztönöznek téged. Ne hagyj, hogy ez megtörténjen!” (Lásd Jakab 4:7)

Káin azonban azt akarja tenni, amit a lelkiállapota diktál, és Isten nem akadályozza meg ebben. „Menjünk ki a mezőre! - ahol nem lát engem senki, és téged sem hall meg senki.” A bűn mindig a titkos helyeket keresi, - de mégsem marad titokban. Isten Ádámtól azt kérdezte, hogy „hol vagy?” Káintól viszont azt kérdezi, hogy „hol van a testvéred?” Ő kitér a válasz elől. „Én őrizem a pásztort?”, kérdi szemtelenül. Isten azonban komolyan veszi a dolgot: „Testvéred kiontott vére kiált hozzám!”

Hála Istennek: semelyik gyilkosság sem marad felfedetlenül, semelyik jogtalanság büntetlenül, semelyik áldozat nem merül feledésbe. Isten érvényt szerez a jognak és igazságnak! Káin átok alá kerül. Az Istennel és az emberekkel való közösségből kitaszítva, megzavarva, meghajszolva, hazátlanul él minden tartás nélkül. És ezután Istenhez kiált. És Ő meg-

hallgatja őt. Hallatlan! Még maga a megátkozott is az ő hallótávolságában van. Így Káin Isten személyes védelme alatt élhet, és mégis el van választva Tőle. Csak Jézus szünteti meg ezt az elválasztott állapotot. A kereszttel nincs már ingadozó, menekülő élet. „Jézus vére jobb, mint Ábelé!” (Zsidók 12:24)

Hol leleselkedik a lehetséges bűn az ön ajtaja előtt - és ön ellene kell, hogy álljon neki? Milyen vétket kellene beismernie Istennek?

ROLAND HÖLZL

DR. WALTER KLAIBER: SZABÁDSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Lassítsunk...

Mennyei sebességcsökkentők

Az elmúlt időszakban észrevettem, hogy azokon az útszakaszokon, ahol gyakran közlekedek, egyre több helyen fektettek le sebességcsökkentő küszöböket, közismertebb nevén „fekvőrendőröket”. Célja nyilván az lenne, hogy egy veszélyesebb útszakaszon - az autóban ülők és a közlekedés más résztvevői testi épsége érdekében - csökkentsék az autók sebességét.

Nem is kellene mást tenni, mint lelassítani, és a bukkanókon ebben a lassabb tempóban áthajtani. Érdekes volt azonban, amikor megfigyeltem, hogy az autósok milyen különbözőképpen reagálnak ezekre az „akadályokra”. Négy csoportba soroltam őket. Az egyik csoportba azok a sofőrök tartoztak, akik - ha csak lehet - oldalról teljesen egészében kikerülnek a fekvőrendőröket. A másik csoportba tartozók legalább két kerékkel kerülnek ki őket. A harmadik fajta reakció, hogy a szabályt egyszerűen figyelmen kívül hagyva, gyorsan áthajtanak rajta (pedig ez milyen kellemetlen). Végül azért vannak olyan autósok is, akik szabályszerűen lelassítanak, és így haladnak át a küszöbökön.

Advent - alkalom a lassításra

Elgondolkodtam azon, hogy időnként Isten is ilyen „sebességcsökkentő küszöböket” helyez elénk, amivel természetesen célja van. Az, hogy egy kicsit lassítsunk. Hogy félre tegyük a dolgainkat, amelyek a hétköznapiakban túlzottan felpörgetnek - amelyek miatt nem tudunk olyan mértékben Rá figyelni, hogy testi-lelki biztonságban folytathassuk tovább

az utunkat. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk, vagy kikerülnünk ezeket a küszöböket! Még csak az sem jó, ha félig kerüljük ki az akadályt. Komolyan kell vennünk, amikor Isten szól hozzánk, hogy lassítsunk a tempónkon.

Talán épp a karácsonyi ünnep az, amely által Isten fizikálisan lassításra indít minket, hogy több időt tudjunk az Ő jelenlétében tölteni.

Sajnos pont az adventi időszakra jellemző, hogy a „várakozás” helyett a családok inkább túlhajszolják magukat. Ilyenkor igyekszünk még alaposabban rendbe tenni és feldíszíteni a házat, több fogásos ételeket készíteni, ehhez bevásárolni, az ajándékokat mindenki számára beszerezni, és még sorolhatnám tovább. De ezek között is kell, hogy észrevegyük: Isten azt szeretné, hogy időnként lassítsunk, álljunk meg, töltsdjünk fel, és utána folytassuk tovább az utunkat. Ha ezt nem tesszük meg, talán mire az ünnepekhez érünk, már ki is égünk.

Tudni kell nemet mondani

De nem csak karácsony közeledtével szükséges a „bukkanók” előtt lelassítanunk, hanem minden olyan helyzetben, amikor Isten „sebességcsökkentő küszöböket” helyez elénk - jó szándékkal, tudva azt, hogy éppen lassításra van szükségünk. Arra, hogy kilépjünk a mókuserékből, mielőtt késő lenne.

Mely dolgok tudják felpörgetni az életünket? Például, ha túlvállaljuk magunkat - akár a munkahelyen, de akár az otthonainkban is. Lehet, hogy túl sok dolgot kell, vagy szeretnénk egyszerre, illetve rövid időn belül elvégezni. Sokszor nem tudunk, vagy nem is akarunk nemet mondani bizonyos dolgokra, pedig időnként szükséges lehet. Talán furcsán hangzik, én mégis úgy gondolom, hogy még a hívó életben is túl lehet pörgetni magunkat. Ha valaki túl sok szolgálatot vállal, és végül nem bírja elvégezni, ezzel a saját lelki békéje borulhat fel.

Fontos tudnunk, hogy Isten mennyit és mit bízott és bíz ránk. Ezért csakis annyit és azt vállaljuk, amire Ő hívott el. Ő egész biztosan nem rak ránk több terhet, csak annyit, amennyit elbírnak, és olyan dolgokat, amiket képesek is vagyunk megtenni.

Először a jobb rész

Egyik alkalommal, amikor túl sok mindent akartam otthon egyszerre elvégezni, még a napi csendességemre, az Istennel való találkozásra sem jutott időm. Éreztem, hogy hiába teszem a dolgomat, nincs békességem, sőt, örömet sem lelem az elvégzett munkámban. Ekkor félretettem minden rám váró feladatot, és elővettem a Bibliát. Szükségem volt Isten közelségére és erejére. Történetesen éppen Mária és Márta történetét olvastam (Lukács 10:38-42). Jó és fontos dolog a szorgalom, igyekezet, de még fontosabb, hogy amikor csak tudjuk, Jézus lábainál kezdjük a napjainkat, és utána lássunk neki a tennivalóinknak. E nélkül csak robotolunk - sokszor öröm és békesség nélkül -, sőt az is lehet, hogy nem sikerülnek úgy a dolgaink, ahogy szeretnénk. Ráadásul még feszültnek is érezzük magunkat. Ezért ne hagyjuk ki Istent a napi tennivalóinkból sem!

Isten jól tudja azt, hogy kinek milyen gyakran van szüksége sebeségsökkentő akadályokra, és ha Ő helyezte azokat elénk, akkor vegyük komolyan - lassítsunk a saját és körülöttünk élők testi-lelki egészség érdekében!

NAGY KRISZTINA - LYDIA MAGAZIN 2021/2

Elindult a Fiú

Hogy betelt az idő,
kaput nyitott a távol,
s elindult a FIÚ
az örökkévalóságból.
Múló évezen
úgy lépett át a lába,
mint kinek az idő
cselédje, hű szolgája.

Váratlan érkezett
egykor, karácsony este,
gyermek képében egy
parányi, gyöngye testbe',
s volt, ki sejtette már:
e mustármagnyi Élet
megnő majd, s átszővi
végül a Mindenséget.

FÜLE LAJOS

Adventi készülődés

Karácsony a legszebb ünnep - legalábbis a világnak azokon a részén, ahol keresztények élnek. Mennyi igyekezet, titkolózás előzi meg! Szeretnénk örömet varázsolni egymás arcára, ezért készülnek lopva gyermekrajzok, kötött sálak, vagy pulóverek, ajándék sütemények - és ezért

keres jó rejtékhelyet sok szülő a már előre megvásárolt játékoknak. Ezt igyekszünk makulátlan tisztává, aztán gyertyákkal, téli díszekkel, karácsonyfával meghitt hangulatúvá tenni a lakást. Vendégeket hívunk, ünnepi fogások sülnek-főnek, hogy mindenkinek örömteli együttlétben legyen része. Lehet, hogy minden a legjobban sikerül, de amikor elmennek a vendégek, vagy már a csomagolópapír-halmaz felett ülünk, néha hiányérzet támad a szívünkben... Öröm helyett csupán a gyertyák fénye csillog a szemünkben - mert a lényeg közben elmaradt valahol... És a karácsonyi gyertyák hangulata, fénye nem tudja pótolni lelkünk számára a mennyei örömet.

Előre feltehetjük magunknak a kérdést: az adventi készülődés idején a lényeges dolgokra is koncentrálunk? Hiszen semmi baj az ünnepi körítéssel, mondhatni „körettel”, ha a lényeg, a „főétel” nem hiányzik! Betlehem mezején az angyal ezt az üzenetet adta át a pásztoroknak: „Ne féljete, örömhírt hoztam nektek, Megváltó született Dávid városában!” Igen, a karácsony lényege mégis ez: Isten nem csupán angyalokkal, hanem velünk, emberekkel is együtt szeretné élvezni a menny örömét! Úgy, mint ha a bűneset meg sem történt volna. Ezért küldte Fiát emberi testben, kiszolgáltatott csecsemőként a Földre, aki később, mint tiszta áldozat, meghalt helyettünk - hogy az Atya minket újra önmagához tudjon engedni. Ennek az öröme tudja igazán az arcunkat ragyogóvá, szemünket csillogóvá tenni!

Adventben készítsük a lelkünket is az ünnepre. Húzzunk ki minden tüskét a szívünkéből! A régieket és a frisseket is. Adjuk oda Jézusnak, aki megfelelően kezeli a sértődésünket és sérüléseinket. Hagyjuk nála a szorongást, az idegeskedést, és fogadjuk be helyette Isten mélységes békességét. Hadd legyen az arcunknak és szemünknek is belülről sugárzó mennyei fénye!

LYDIA MAGAZIN 2021/2

Immanuel!

Végig a domboldalon
szél söpört át a fák között,
még végül a háztetők
gerincén keresztülbukva
a templom falának ütközött.

De te, Uram, bent
itt vagy velünk,
bár rázza az ajtót, ablakot,
a zárat, a kilincset
ez a dühös, fagyos világ.

De te ránk bízod
a mennyei kincset
Jézust, az ártatlant,
a törekeny gyermeket,
s vele a Lélek szerinti
harmóniát.

És még a jeges szelek is
lecsillapodnak,
házad falánál enyésznek el.
Ahogy a te néped,
tebenned bízva,
neked ünnepi zsoltárt
énekel.
Ámen.

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Előkarácsony a műtőben

*„Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Lukács 2:14*

Már jó ideje tartott a műtét. Az agyában érezte lüktető kínként, ahogy szögezik, kalapálják a combcsontját.

Kellett neki székre állnia? Ráadásul arra a billegő thonet székre, amelyen még édesanyja kötögette az első világháború katonáinak a fülvédőket, a kárpáti hideg ellen.

Már amikor a szekrényhez húzta, hogy almát vegyen le a tetejéről, átvillant rajta - Leesel, vigyázz! - De tüstént meggyőzte magát: tud ő vigyázni. Pedig elfelejtethetetlenül magába zárta azt az igehirdetést, amely arról szólt, hogy jól figyeljünk az első-felső-belső hangra, mert az első a Lélektől való. A második saját lelkünk ellenszavazata. A harmadik már a Kísértőé: „csakugyan azt mondta az első hang?”

Most sem figyelt az elsőre: „leesel”, s mire elérte az almát, már el is tört a szék lába, menten utána az övé. Most agyáig ér a kalapácsolás okozta lüktetés, vagy mit is csinálnak vele...

A fejénél álló asszisztensnő ugyan vigasztalagatta:

- Kellemtelen ez, kedves, tudom, de nem fog fájni ezután - s közben meg-megtörölgette az ő verejtékes arcát.

- Hol késik Zoli, már megont elkujtorgott, pedig ehhez csak ő ért - ezt az operáló orvos mondta. Őrajta pedig erőt vett a rémület: fűrészelik, szegecselik, kalapálják, és nincs itt az a bizonyos Zoli, akinek valamihez értenie kellene.

- Ehhez én sem értek - ez az asszisztáló orvos hangja volt.

- Még csak nem is konyítok hozzá - ez a másiké.

meredten feküdt a műőasztalon. Páni félelem kerítette hatalmába. Úgy dőlt róla a verejték, hogy újra kendőt váltott a homlokát törölgető asszisztensnő, de annak a hangján is érződött a feszültség, amíg biztatgatta:

- No, ne féljen, lazítson egy kicsit, a nehezen már túl vagyunk.

De hol van Zoli? Istenem, küldd el Zolit, mert valamihez csak ő ért. Édes jó Istenem, maholnap karácsony, küldd el nekem ajándékba Zolit. Nem állok fel soha többé a székre, csak küldd el Zolit. Istenem, Istenem, édes jó Istenem...

- Zoli sehol? - hallotta tompán a fél arcát takaró kendő mögött a főorvos ingerült hangját.

- Pedig már a végén tartunk - jegyezte meg az alorvos.

Ő belül, legbelül egyetlen sikoltás volt Zoli után, hogy megtegye azt, amit csak ő tud megtenni.

- Végre! Hát te hol voltál, Zoli? - hallotta a főorvos hangját.

Istenem, Istenem, megérkezett a karácsonyi ajándék, amit kértem - áradt szét benne a görcsoldó öröm.

Miért? Kellettem volna? - (Ez nyilván a Zoli hangja volt.)

- Csak a videó-fellevőt állítottad be a műtetre, de a hangot nem adtad hozzá. A felvételt beindítottad a műtét kezdetekor, aztán eltűntél, s mi nem tudtuk, melyik gombot kellett volna megnyomni, hogy hang is legyen. Feleslegesen beszéltem, magyaráztam annyit. Kép van, de hang nincs, pedig ezt a műtétet szemnek-fülnek szántuk a traumatológus továbbképzők számára.

- Hát bizony, hangot nem adtam rá. Reméltem, hogy valamelyikötök ismeri ezt a szerkentyűt, rohantam a másik műtőbe.

- Pechünk van, nem ismerjük. Tudod, hogy nem régen kaptuk tanítási célra. Viszont a műtét remekül sikerült.

- Asszonyom, gratulálok! - fordult a még műtőasztalon fekvő páciense felé a főorvos. - Bátran viselkedett.

Azt csak a kegyelmes Isten tudja - gondolta a beteg, és észre sem vette, hogy az iszonyatos feszültség rekedtes hangba buggyanva oldódik fel benne:

- Dicsőség mennyben az Istennek...

- Az angyali seregek vígan énekeljenek... - folytatta mosolyogva a fejénél álló asszisztensnő, és levetett arckendőjével az orvosok felé integetett, akik semmit sem értettek az egészből, és zavartan húzogatták le kezükről a gumikesztyűt.

- Éneklő betegem sem volt még - dűnyögte maga elé a főorvos, de az angyali seregekről eszébe jutott, hogy még nem vette meg a karácsonyfát, pedig megígérte a feleségének. - Ma megveszem a legszebb ezüstenyőt - gondolta. s kifelé menet megsimogatta páciense arcát.

DR. GYÖKÖSSY ENDRE : MAI PÉLDÁZATOK

Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.”

És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóákarat.” Lukács 2:10-14

Karácsonyi, élő gyertyák

A karácsony és szilveszter közötti álmos, nyomott napok szerdának nevezettjén a szokott időben jöttek bibliaórára a huszonévesek. Kevesebben, mint máskor, csak négyen. A többiek síltek, aludtak, elutaztak, elfelejtették - ki tudja? Ők jöttek négyen, akik jöttek vasárnap is, kedden is, szerdán is, segíteni is, imádkozni is, mások ügyében is, mindig.

- Hogy telt a karácsony?

A lelkipásztor banálisnak tűnő kérdését jól értették. Íme, válaszaik:

Kovács: Úgy vártam első hívő karácsonyomat, mint egy gyerek! Bizonyos voltam benne, hogy megtérésem révén egészen más lesz, mint a korábbiak. Már novemberben fájt, amit korábban úgy élveztem: a boltok csillogó kínálata, a sok megvadult ember. Jót mosolyogtam utólag: jé, tavaly én is így megőrültem karácsony előtt a vásárlástól?

Anyámnak megmondtam, hogy ne vegyen nekem ajándékot. Hiszen mindennél nagyobb ajándékot kaptam, amikor tavaszon megismertem Isten szeretetét.

Szörnyen készültem, hogy neki is elmondjam: mi az igazi kincs. Alig vártam, hogy a csendes estén felolvassam az Igét, és pár szóban elmondjam: mi történt karácsonykor. Oda is tettem előre a jelzőz a János 3:16-hoz. De anyám már a gyertyákat is durcásan gyújtotta meg. Utána pedig jött a hisztériás sírása. Hogy ő milyen nyomorult, nem elég, hogy a férje elhagyta, most a fiát is elveszítette!

- A fiadat? Hiszen itt vagyok - mondtam.

- Igen téged! Elment az eszed! Ahelyett, hogy a barátaiddal szórakoznál, bibliaórákon üled el az estéket. Mit? Hogy az én életemet is Jézus oldaná meg? Köszönöm. Meg tudom én magam is oldani! Én még normális vagyok, nekem még nem ment az agyamra a vallás! És soha, de soha nem fogok belenyugodni abba, hogy hívő lettél! - sikította anyám, és elvonult.

Hát így telt a szenteste - zárta a fiú. akinek élő hitén keresztül annyi áldást kapott már a kis gyülekezet.

Csupaszív: Én is előkészítettem az Igét, hogy felolvassam a családnak. Éppen készülődtem a gyertyagyújtáshoz, amikor az egész környéken kialudt a villany. Koromsötét lett az utca, a házak. Apu káromkodott, anyu szidta azt, aki miatt most nincs áram. A bátyáim is fertelmesen beszéltek. Én meg örültem, és mondtam is nekik, hogy szerintem egyenesen szándékosan kapcsolták ki a villanyt, hogy lehessen gyertyát gyújtani! Igazán remek volt, igazi karácsonyi hangulat!

Javasoltam nekik, hogy legalább egyszer egy évben üljünk le és beszéljessünk, amire soha nincs idő. A gyertyák is elől voltak. Szerintem rendezni nem lehetett volna jobban a karácsonyt!

Mondtam, hogy most éppen olyan, mint volt a pásztoroknak, akikről a betlehemi történet is szól. Hogy akkor én azt fel is olvasnám... Erre

megmondták, hogy kinek olvassak, és hová menjek... Aztán gyertyát sem gyújtottunk, mert szerintük idéetlen szentimentalizmus az egész. Elmentek aludni. Én meg átjöttem tízre a templomi áhítatra. Útközben arra a rabra gondoltam, akinek a csomagot is küldtem, hogy vajon örül-e neki. - zárta Csupaszív, aki mindig örül és mosolyog, és mindig első a jótékonyságban. A szívét osztogatja szerzetészt.

Mágnes: Az áramszünet, amiről beszéltél, szerintem az ördög műve volt. Mert nálunk is mindent tönkre tett. Anyunak, apunak meg az öcsémnek külön csomagokat készítettem, külön Igékkal. Az idén úgy erősítettem rá a csomagokra, hogy feltétlen el kelljen olvasni, mert eddig valahogy mindig félretették, diszkréten lerakták. Most jól kigondoltam, hogy ezt ne kerülhessék ki!

Igen ám, de már a fa alatt álltunk, amikor a környéketekről jött valaki, hogy nincs áram, és az apu azonnal intézkedjen, mivel ő villanyszerelő. Mint akit kergetnek, rohant el az apu, majd egész este villanyszerelt. A család szanaszét, ment mindenki a dolgára. Megint megúszták az Igék elolvasását! De azért én biztos vagyok abban, hogy egyszer hitre fognak még térni. Csak nem élnek már így végig? - kérdezte szinte magától a nagyon szép lány, a Mágnes, akinek kedves hívására csak az elmúlt évben öten kapcsolódtak be a gyülekezetbe. Ő az, aki hétről-hétre kezd, és soha abba nem hagyja saját családjá hívogatását...

Oszlop: Mindenkinek írtam Igés lapokat, ez volt az ajándékom, mivel pénzem semmi. Anyunak azt írtam: „*Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeretitek!*” Szerintem annyit dolgozik, veszekszik, harcol és robotol! Ez szép is, csak hogy ettől még romjaiban marad a család! Szerintem csak az hiányzik, hogy szeretni tudna! - Anyu megnézte:

- Jó szöveg! - mondta epésen, ahogy mindig is beszél.

Ez volt a hidegzuhany a nyakamba karácsony estén - motyogta az Oszlop fiú, aki kicsi kora óta két vállán - két összetett kezében - tartja családját mindenestül. Aki már tizenévesen is roskadozott a keresztje alatt, de mindig újra és újra felveszi, és viszi imádkozva.

Gyerekek, huszonévesek, „gondtalanok” - ültek lehajtott fejjel, őszinte fájdalommal. Karácsony után. Jó szüleik huszonéve ünneplőben, karjukban tartva őket, tettek ígéretet: „*Úgy nevelem és neveltetem...*”

Vajon ki nevel kit?

Akinek van füle, hallja!

„Ti vagytok a világ világossága! A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem, hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban.” (Máté 5:14-15)

Tiszta Fény utamon, el ne hagyj soha, Jézusom! Irgalmazz, Uram, nekünk! Ámen.

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA

„TÜKÖR ÁLTAL - SZÍNÉRŐL SZÍNRE” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Ünnepi kérés karácsonykor

Látod, mennyire hiányzik...

Hozz!...Igaz karácsonyt szívünkbe.

Olyat, amit nem mi díszítünk:

Hanem a szeretet ünnepe.

Figyelmeztess mindnyájukat,

E szent est lényegére,

S amiről elfelejtkeztünk:

Az angyalok énekére.

Az öröm és a fény mögött.

Ma este erre is gondoljunk,

S a békességért legalább

Karácsony este imádkozzunk.

Hadd tudjunk könyörögni most

Igaz szívvel olyan ünnepért,

Mikor szóró-lapátodra

Kerül belőlünk a szemét.

Hadd tudjunk szent vihart kérni;

Ami a látókört takaró

Ködfelhőt-utunkról elfújja,

S karácsony fényét visszaadja.

TAMÁSKA GYULA

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.”

Titusz 2:11

Bizonyára mindenki előtt ismert az Újszövetségben található történet Jézus és a gazdag ifjú között zajló párbeszédéről. Az elmúlt időszakban gyülekezetünkben ismét prédikációs téma volt ez a jól ismert jelenet. Szeretném megosztani azokat a gondolatokat, amelyek azóta bennem is megfogalmazódtak e történet kapcsán.

Talán mindannyian kicsit sajnálattal vegyes együttérzéssel viseltetünk ezzel a jóra való, kedves, vallásos fiatalemberrel szemben, de hát mégis, ugye neki fontosabb volt a gazdagsága a Jézus követésénél, aztán szomorúan eloldalgott. Hát így járt szegény!

Fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy mire tanít engem (és talán minket is) ez a 2000 éves szomorú történet és Jézus végkövetkeztetése a gazdagokról és a tűfokán át nem jutó tevéről?

Isten követéséből kizárna minket az anyagi jólét, a földi javak birtoklása? Én úgy gondolom, hogy erre nemleges a válasz, mert az Ó- és az Újszövetség is beszél az istenfélő ember életében tetten érhető, Istennek köszönhető áldásról, amely kiterjed az anyagiak területére is. Akkor hát mi volt a probléma? És főként e téren mi a probléma a mi életünkben ma is? Úgy gondolom, hogy a gazdagsággal járó „speciális” kísértések (bűnök) közül az alábbiak jellemzőek, amelyek megnehezíthetik, vagy ellehetetleníthetik az Úr követését, a tűfokán való átjutást.

1. *Helytelenül megválasztott prioritás*, amikor az anyagi kérdések az első helyre „rukkolnak” az életünket motiváló tényezők sorában.
2. *Helytelen „tulajdonosi szemlélet”*. Amikor azt hisszük, hogy a ránk bízott javak a mi tulajdonunkat képezik, holott csak sáfársággal vagyunk megbízva.
3. *Helytelen biztonságérzet*, Istentől való függetlenedésre való törekvés. Úgy gondoljuk, hogy az anyagi javak megléte ad biztonságot saját és családunk életminősége megteremtése/megtartása terén. E mögött az is állhat, hogy kivonjuk magunkat Isten gondoskodó szeretete alól, mert az bizonytalan, és „majd mi megoldjuk”.
4. A Jézus követésével járó *alázattól és áldozatvállalástól való viszolygás*.
5. *A rosszul megválasztott célkitűzéssel járó megengedhetetlen módszerek alkalmazása*. Amikor az anyagi javak megszerzése válik „cél-

központtá” gyakran szenved csorbát a felebaráti szeretet, a gyengébbek segítése. A Tízparancsolat több parancsát megszegjük, és el is szenvedjük ennek egyenes következményeit egyéni-, de társadalmi szinten is. (Ne feledjük: nem tíz kérése, vagy jó tanácsa van az Úrnak, hanem tíz parancsolata!)

6. *A konszolidált jó módban folyó élet okozta egyik veszteség az, hogy nem részesülünk abban a csodálatos örömben, amely akkor tölti el az embert, amikor elemi anyagi szükségletei terén kerül kilátástalan helyzetbe, és az Úrhoz kiáltva tapasztalja meg helyzetének váratlan és csodálatos megoldását. Ez a tapasztalat válik aztán erővé más próbákban való helytállásra. Ilyen helyzetekben válhat a jó módú ember Isten segítő eszközévé.*

Ezek a gondolatok jártak a fejemben, amikor megpróbáltam Jézus szomorúan negatív következtetését a mai viszonyokra aktualizálni.

A Jóhír (Evangélium) azonban az, hogy „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél [Istennel] minden lehetséges.”

SCHAUERMANN M. HENRIK

Isten iránymutatása

*Az Úr irányítja a férfi lépteit,
az ember hogyan érthetné meg útját? (Példabeszédek 20,24)*

Ahogy közeledik a diplomaszerzés ideje, milliónyi gondolat fut át agyamon: Hol fogok dolgozni? Hol fogok lakni? Hogy fogom fizetni a számláimat? A főiskola öt és fél éve alatt megtanultam, hogy az élet bizonytalan, de Isten gondoskodik rólam.

Az első tanév után halasztanom kellett egy évet, hogy pénzt keressek a tanulmányaim folytatásához. Nem volt munkatapasztalatom, de Isten gondoskodott rólam. Nagyszerű munkám lett a helyi kórházban, ami jól fizetett, és hetente közel 70 órát is dolgozhattam. Nem kellett sok idő, hogy összegyűjtsék annyi pénzt, hogy visszatérhessek a főiskolára, továbbá a főnököm azt is megengedte, hogy az iskolai szünetekben dolgozzak. Isten gondoskodása volt ez, hogy kifizethessem a tandíjamat.

A mai ige arra tanít, hogy nem kell mindenre azonnal tudnom a választ. Bízhatok abban, hogy Isten elvezet a lehetőségekhez. Isten mindig hű volt hozzám és a családomhoz. Hiszünk a mai ige ígéréiben, abban,

hogy Isten mélységesen törődik mindnyájunkkal, és megajándékoz azzal, amire szükségünk van. Isten szeret minket, és utat biztosít számunkra.

Istenünk, segíts, hogy bízzunk benned, és kövessünk, amerre vezetsz. Ámen. Hogyan vezetett engem Isten oda, ahol ma vagyok?

MICHAEL EATON (TEXAS, USA)

Természetes és mesterséges vitaminok

A vitaminok olyan vegyületek, amelyeket az emberi szervezet általában nem tud előállítani, de az egészséges működéshez elengedetlenül szükségese, így kívülről kell bevinni azokat.

A vitaminok beazonosítására az elmúlt 20. század elején került sor, ekkor született meg a vitamin elnevezés is. A kényelmes tárolás és bevétel, valamint a megfelelő mennyiségben való előállítás érdekében találták ki a szintetikus úton készített különböző tablettákat, kapszulákat és injekciókat. Ezek nagyon jó szolgálatot tehetnek az ember egészségének megtartása érdekében. A későbbi kutatások azonban kimutatták, hogy a természetes úton, ételekben, italokban létrejövő vitaminok hatékonyabban és esetleges mellékhatások nélkül épülnek be a szervezetünkbe.

A Covid világjárvány idején a telekommunikációs technika segítségével különböző rendezvényeket lehetett szervezni, amely során a résztvevőknek nem kellett egy helyen lenniük, sőt akár több száz kilométerre is lehettek egymástól. Hangbeli, vagy/és képi kapcsolatban állhattak egymással. Ezek az ún. virtuális rendezvények. Logikus módon az egyházak is éltek/élnek ezzel a lehetőséggel. Így elkerülve a tömeges fertőzést, és elérve olyan embereket is, akik nem tudnak lakásukból kimozdulni, hogy részt vegyenek élő istentiszteleten. Ez persze negatív hatásokat is eredményezhet. Amikor kényelemszeretetből az otthoni foteleből nézzük/hallgatjuk végig az istentiszteleteket. Most szeretnék visszatérni a vitaminos hasonlatra.

A hallgatott ige és a közösségi élmény is kívülről beviendő életfontosságú „tápanyag”, ha lelki egészségünk megőrzését tartjuk szem előtt. Arra gondoltam, hogy ebben a vonatkozásban virtuális istentisztelet olyan, mint a vitamin kapszula, az élő közösségi alkalmakon való részvétel a személyes testvéri kapcsolat ápolása pedig a természetes vitamin, amely jobban beépül lelki szervezetünkbe, és ráadásul még szebb és ízletesebb is.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Értelmet meghaladó béke

*Isten békessége, mely minden értelmet meghalad,
meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.*

Filippi 4:7

Barátnőm, Helen, aggódott fiáért, aki fogyatékkal élők otthonában lakott. 86 évesen Helen és férje tudták, már nem tölthetnek túl sok évet együtt Dáviddal. Próbáltam vigasztalni: „Mindent megtettél Dávidért. Add át aggodalmaid az Úrnak. Engedd, hogy az Úr átvegye terheid.” Úgy tűnt, Helen kicsit nyugodtabb lett, én pedig örültem, hogy jobban érzi magát.

Másnap telefonhívást kaptam: rendellenességet mutat a mammográfiái eredményem. A vizsgálat megismétlése megerősítette ezt, és egy héttel későbbre biopsziát írtak elő. Helennek mondott szavaim jutottak eszembe. „Bízd aggodalmaid az Úrra!” - mondtam magamnak, de gondolataimat átjárta a félelem, és nem tudtam elengedni. Teljes kétségbeesésben imakéző e-maileket írtam a családomnak és a barátaimnak. Órákon belül elárasztottak a levelek, melyekben imádságaikról biztosítottak aggódó ismerőseim.

Estére csodálatos békesség töltött el. Az eredményt nem befolyásolhatom. Ami történik, az most már mind Isten kezében van. Ha a daganat jóindulatú, értékes időt vesztegettem el aggódással. Ha rosszindulatú, akkor pedig az Úr segítségével keresztüljutok rajta. A Biblia Isten békéjét ígéri. A mi dolgunk, hogy bízunk Istenben.

Urunk, vigaszt nyújt nekünk, hogy tudjuk, amikor az élet nehéz, elveszed terheinket és békességet adsz. Ámen.

„Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek” János 14:27

BETTY ROSIAN (PENNSYLVANIA, USA)

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Áldó hatalmak oltalmába rejtve...

Áldó hatalmak oltalmába rejtve
Csak várjuk békén mindazt, ami jó.
Mert Isten őriz híven reggel, este,
Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő.

Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.

S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hű atyai kéz!

És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünk,
Hogy életünket szenteljük neked!

A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!

DIETRICH BONHOEFFER

*Mennyei Atyánk, megint elmúlt egy esztendő. Hálát adunk kegyelme-
dért. Most új év vár ránk kihívásokkal, de nem kell üres kézzel belefognunk.
Minden születés és elmúlás közepette ugyanaz a hatalmas Isten vagy.*

S. KIERKEGAARD

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

*Pécsett október 30-án aratási hálaünnepünk volt
Vendég-igehirdetőnk volt Sztupkai Kristóf*

Áldott adventi készülődést és boldog, békés karácsonyi ünnepeket kívánunk!